theBOMBitzine

ΔΕΝ ΥΠΟΦΕΡΟΥΜΕ ΜΟΝΑΧΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΖΩΝΤΑΝΟΥΣ,
ΜΑ ΚΙ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΠΕΘΑΜΕΝΟΥΣ.

έντυπο (δια)δρόμου
τεύχος τέσσερα
1/2015

ΤΗΝ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ δυσκολεύεται όλο και περισσότερο να πείσει για την αξία του διανοητικού έργου που (υποτίθεται πως) επιτελείται στο εσωτερικό του, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες προσπαθούν απεγνωσμένα να βρουν νησίδες κοινωνικής ανέλιξης μέσα στα χαλάσματα της σύγχρονης εργασιακής πραγματικότητας. Η φοιτητική κουλούρα, ξεδιάντροπα γυμνή πια, βρίσκει ακόμη τρόπους να αναπαράγεται πιασμένη από τα φαντάσματα του παρελθόντος: του "εγώ δεν θα γίνω εργάτης", "εγώ θα κάνω καριέρα", "εγώ θα βρω την άκρη μου και θα γλιτώσω απ'τα σκατά". Έχουμε κάθε λόγο να σκοτώνουμε τις ψευδαισθήσεις που μας βαραίνουν. Γιατί, μόνο έτσι θα βρούμε τρόπους να ξεκλειδώσουμε τις συλλογικές εκείνες δυνατότητες που θα μας κρατήσουν ζωντανές από το ναυάγιο της εκπαίδευσης. Γιατί, μόνο έτσι μπορούμε να σταθούμε ο ένας δίπλα στον άλλον με αξιοπρέπεια.

ΟΙ ΔΙΑΡΡΗΚΤΕΣ της φοιτητικής κουλούρας είναι μία αυτόνομη συνέλευση φοιτητών και φοιτητριών από τις σχολές της αθήνας και λειτουργεί αυτόνομα από και εχθρικά σε μίντια, κόμματα και παρατάξεις, καθηγητές, ερευνητικά, ΜΚΟ και λοιπούς θεσμικούς φορείς.

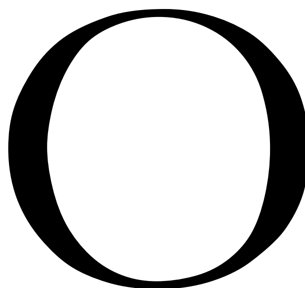
[ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: diarrhktes@gmail.com
ΓΙΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ, κείμενα και λοιπό αρχειακό υλικό:
diarriktes.wordpress.com]

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΥ

i) ένα ύπουλο χτύπημα

" [...]Από την πλευρά τους οι πρυτανικές αρχές του ΕΚΠΑ θα εισηγηθούν προς τις επί μέρους Σχολές την περιοδική διεξαγωγή ηλεκτρονικών δημοψηφισμάτων κατά Τμήματα, ώστε να δοθεί επί τέλους η δυνατότητα στην πλειοψηφία των φοιτητών/-τριών να αποφασίζουν όλοι απ' ευθείας ως προς την εκάστοτε διακοπή των μαθημάτων που ορισμένοι προτείνουν κι επιτήδεια επιβάλλουν." Ανακοίνωση των Πρυτανικών Αρχών, 18/11/2014

Ο θεόδωρος φορτσάκης αποφαίνεται με την εν λόγω πρότασή του για το μέλλον της πολιτικής στα πανεπιστήμια: αντικατάσταση των πάλαι ποτέ ένδοξων αμφιθεατρικών μικρο-επαναστάσεων από ψηφιακές εκλογικές φόρμες. Η επιστολή του αναδημοσιεύεται μεμιάς από δεκάδες δημοσιογραφικές και πολιτικές ιστοσελίδες. Ο χρόνος παγώνει- το φοιτητικό κίνημα διακόπτει προς στιγμήν τις διαδικασίες της ανατροπής του κόσμου (είναι, γαρ, νοέμβρης) και καταγγέλει το μοναχικό δικτάτορα: "ΕΙΝΑΙ ΧΟΥΝΤΑ, ΕΙΝΑΙ ΧΟΥΝΤΑ!"

ii) ένα κάποιο παρελθόν

Η ανακοινωθείσα πρόταση δεν πέφτει σε κενό ιστορικού χρόνου, δεν είναι καινοφανής ούτε και αιρετική για τα δεδομένα των βασιλείων της σύγχυσης. Ας γίνουμε σαφείς: στην γενεαλογία της πρότασης του φορτσάκη -στα πλαίσια του πολιτικού περιβάλλοντος των πανεπιστημίων- εντοπίζουμε τόσο πολιτικές τακτικές και στρατηγικά σημεία της προπαγάνδας των αριστερών όσο και οργανωτικές επιλογές/απόψεις των δεξιών/"ανεξά ρτητων"/"ανένταχτων".

Οι μικροί, λαμπροί γραφειοκράτες του φοιτητικού συνδικαλισμού είδαν στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης μία υπέροχη ευκαιρία: να ανακοινώνουν γενικές συνελεύσεις, να "ψήνουν" κόσμο, να προπαγανδίζουν, να καταγγέλουν, να απευθύνονται μαζικά στους φοιτητές, να βρίσκουν ψηφιακούς εχθρούς και φίλους, να γίνουν και μικροί, λαμπροί δημοσιογράφοι ανακαλύπτοντας την αντιπληροφόρηση στο twitter, να ξεκατινιάζονται ανώδυνα με τους δεξιούς, να αυτο-εκτίθενται/προβάλλονται/δικαιώνονται: να πουλάνε, τελικά, και εκεί το δικό τους επαναστατικό *εμπόρευμα.* Είναι, όμως, η εσωτερική όψη αυτής της διαδικασίας που μας ενδιαφέρει περισσότερο. Θεωρώντας τα μίντια ως σύνολο σαν κάτι γενικόλογα καθεστωτικό και "κακό", αλλά "αναγκαίο μέσο" ή "ακόμα έναν τρόπο", όταν είναι να "μας παίξουν", ο φοιτητικός συνδικαλισμός χωνεύτηκε στα σωθικά του θεάματος: πότισε από τα μίντια *σαν σχέση.* Έμαθε να υπάρχει πολιτικά (και) μέσα απ' αυτά, έμαθε να θαυμάζει τον εαυτό του μέσα από το βλέμμα των δηλωμένων "εχθρών" του.

Από την άλλη, ο συντηρητικός βόθρος των ιδρυμάτων έμαθε πολύ γρήγορα να οργανώνεται μέσω facebook. Ήταν το πλέον κατάλληλο, άμεσο και αποτελεσματικό μέσο για την έκφραση του ώριμου κυνισμού. Οι ΘΕΛΩ-ΠΤΥΧΙΟ-(με αξία!)-ΤΩΡΑ ανένταχτοι/αγανακτισμένοι δεν άργησαν να συσπειρωθούν για να πολιορκήσουν τα κάστρα των γενικών συνελεύσεων με το αίτημα των ανοιχτών σχολών (ήδη από το 2011). Αντιλαμβανόμενοι πάντοτε την πολιτική σαν ναι ή όχι, διαμεσολαβημένο από κάποιο κλικ, σαν αριθμούς και ποσοστά, τα "ηλεκτρονικά δημοψηφίσματα" είναι στην πραγματικότητα *δική τους πρόταση*, ειπωμένη διαφορετικά. Και είναι μ'αυτόν τον τρόπο που ξερνάνε στη μούρη του φοιτητικού κινήματος τα όποια επιχειρήματά του περί απαρτίας και πλειοψηφίας, θεσμικά προβλεπόμενης. Είναι περισσότεροι, το ξέρουν και διεκδικούν να παίξουν μπάλα στο δικό τους γήπεδο.

iii) …δεν μιλάνε για σκοινί!

Κι όμως το κράτος δεν έχει *ανάγκη* να καταργήσει τον φοιτητικό σύλλογο και τα δικά του άτυπα κοινοβούλια:

> *"Ως προς το θέμα των ηλεκτρονικών ψηφοφοριών που προτάθηκαν σε πρόσφατη ανακοίνωση της Πρυτανείας διευκρινείται ότι η πρόταση αυτή σε καμία περίπτωση δεν αμφισβητεί τη νομιμότητα και τη χρησιμότητα των φοιτητικών συλλόγων[…]"* Ανακοίνωση από την Πρυτανεία του ΕΚΠΑ - 20/11/2014

Για τους περισσότερους η ανάγνωση των παραπάνω γραμμών δεν σήμαινε παρά το εξής: οι αυλικοί συμβούλεψαν τον αυτοκράτορα να δείξει κάποια σύνεση, να μην είναι τόσο αυστηρός! Υποστηρίζουμε, πως περισσότερο ή λιγότερο ρητά, η γραμμή για τις γενικές συνελεύσεις είναι άλλη: "Άστες να σαπίσουν (κι άλλο) μόνες τους! Και δίπλα σ'αυτές θα δούμε τι θα φτιάξουμε!"

Και εξηγούμε: οι γενικές συνέλευσεις αποτέλεσαν το θέατρο του διαλόγου μεταξύ των ιδεολογιών και ήταν κατεξοχήν συμμετοχικές όσον αφορά την συμμετοχή στο μερίδιο της ψευδαίσθησης. Απέτυχαν να γίνουν ανταγωνιστικές προς το πανεπιστήμιο και τις σχέσεις του γιατί απέτυχαν να το δουν σαν οργανικό κομμάτι του κοινωνικού εργοστασίου. Σταδιακά, χάνουν, πλέον, και την όποια τυπική διαπραγματευτική τους αξία- το δίκαιο των αριθμών, η επίφαση της νόμιμης πλειοψηφίας που επικαλούνταν οι κομματικοί γκρεμίζεται και σκάει στα κεφάλια τους! Και έχοντας εκπέσει στην συμβολική τους αξία, οι γενικές συνελεύσεις είναι, όπως όλα τα σύμβολα, ανέξοδες κι ακίνδυνες. Κανένα "διακύβευμα" *εδώ*, λοιπόν.

Και το φοιτητικό κίνημα, που υποσχόταν να ξεπαστρέψει το υπουργείο παιδείας;

"Οι καπιταλιστές είναι ικανοί να μας πουλήσουν ακόμη και το σκοινί που θα τους κρεμάσουμε, συνάδελφοι!" αναφωνούσαν οι ηγέτες του. Λέμε πως μπορεί οι καπιταλιστές να τους το πούλησαν αλλά να κατάφεραν να κρεμαστούν οι ίδιοι.

iv) επίλογος

Δεν έχουμε κανέναν λόγο να συμμορφωθούμε με κανόνες που δεν μας ανήκουν, είτε προέρχονται από τον γερασμένο ριζοσπαστισμό της ιδρυματικής (sic) αριστεράς είτε από τις πολεμοχαρείς φιλοδοξίες της "βάσης" των φοιτητών. Μέσα στα ιδρύματα υπάρχει ένα ελάχιστο ζωής που εξακολουθεί να μας ανήκει, όσο επιμένουμε, περισσότερο από ποτέ, στην *αυτόνομη πολιτική οργάνωση*: στις λέξεις, στις πράξεις και στις σχέσεις. Ο αργός και επίπονος θάνατος του παλιού παραδείγματος δεν (πρέπει να) είναι αφορμή για την πολυτέλεια της γκρίνιας, μπορεί και χρειάζεται να ιδωθεί ως *ευκαιρία.*

(συνέχεια στο επόμενο τεύχος)

γνώσεις για τους μπάτσους/δουλειές με τον στρατό/ βρώμισαν οι σχολές/ ολοκληρωτισμό

JASON HAS FRIENDS!

στη φωτό βλέπουμε ένα drone (μη επανδρωμένο αεροσκάφος) από κάτω. κάτι ακούγεται ότι το τμήμα μηχανολόγων ενδιαφέρεται για την τεχνογνωσία κατασκευής τους: είναι κι αυτά φίλοι του jason.

Κανείς/καμία δεν πίστευε πως η σχέση του Πανεπιστημίου με το σύμπλεγμα της ασφάλειας θα είχε μονάχα ένα παιδί αυτήν την περίοδο. Άλλωστε, ήταν το Poseidon που τελείωσε πριν λίγους μήνες και παραδόθηκε στους λιμενόμπατσους -ώστε να νιώθουν πιο άνετα όταν αναποδογυρίζουν βάρκες στα σύνορα- και είναι και τόσα άλλα ερευνητικά προγράμματα που γεννήθηκαν, μεγάλωσαν και τέθηκαν σε εφαρμογή. Το Jason και οι ερευνητές του δεν είναι μόνοι τους. Αυτό μαρτυρούν οι εννιά ακόμα συμμετοχές στο συμπόσιο που διοργάνωσε το ΚΕΜΕΑ (Ινστιτούτο του Υπουργείου Προ. Πο.-*για να μην λέτε ότι οι μπασκετμπολίστες δεν ξέρουν από επιστήμες*) στο Ηράκλειο στις 27 και 28 Νοεμβρίου με τίτλο: "Border Surveillance & search and rescue, operations technology".

Σε κεντρικό ξενοδοχείο του Ηρακλείου, λοιπόν, συναντήθηκαν οι ερευνητές και οι καθηγητές που μελετούν, επιβλέπουν, χρηματοδοτούνται από τα ερευνητικά προγράμματα Perseus, Darius, Icarus, Acritas, Sunny, Bridge, Airbeam, Ew-isa, Disaster και Jason, ώστε να ανταλλάξουν στοιχεία και πληροφορίες με σκοπό τον βέλτιστο έλεγχο των θαλάσσιων και χερσαίων συνόρων. Η αναλυτική περιγραφή τους θα οδηγούσε τα γράμματα να ξεφύγουν από το χαρτί, αλλά μπορείτε να κρατήσετε αυτό: όλα αυτά τα περίεργα ονόματα θα μπορούσαν να αποσιωπηθούν και να αντικατασταθούν από ένα κοινό τίτλο: «Drowns, θερμικές κάμερες, δορυφόροι και οι μεταξύ τους γέφυρες». Πρόκειται για την υλικοτεχνική υποδομή του νέου ολοκληρωτισμού: περνάει μέσα από τα σαλόνια των καθηγητών του Πανεπιστημίου και φτάνει κατευθείαν στα σύνορα και στα σώματα των μεταναστών/τριών.

Πρωί πρωί, λοιπόν, στις 27 Νοεμβρίου ξεκίνησε την ομιλία του ο πρόεδρος του ΚΕΜΕΑ, περήφανος διοργανωτής, Μ. Τσινισιζέλης (πρώην κοσμήτορας της Νομικής στην Αθήνα- το στέκι πάντως τον έλεγε φασίστα, και κάτι παραπάνω θα ήξερε). Χωρίς να το ξέρει ο ίδιος, μάλλον, βρέθηκαν να κάθονται δίπλα του και να παίρνουν αμέσως μετά τον λόγο ο στρατηγός Ηλίας Γεωργόπουλος, αρχιμπάτσος υπεύθυνος για την νότια ελλάδα και ο Γιώργος Βουρέκας, υπεύθυνος του θαλάσσιου τμήματος της FRONTEX. Με αυτούς τους συνομιλητές και αυτό το κοινό, οι επιστημονικοί υπεύθυνοι καθηγητές- ερευνητές άρχισαν να συζητούν. Αλλά, μάλλον, όλα αυτά έγιναν χωρίς να το ξέρουν, γιατί όποτε τυχαίνει να τους ρωτήσει κάποιος «ποιες είναι οι ευθύνες τους για τις δολοφονίες μεταναστών/τριών», αυτοί λένε: «δεν ξέρουμε απ' αυτά, φτιάχνουμε απλά αυτό που ζητάει το Πανεπιστήμιο», «δεν μας πληρώνουν» και πάει λέγοντας.

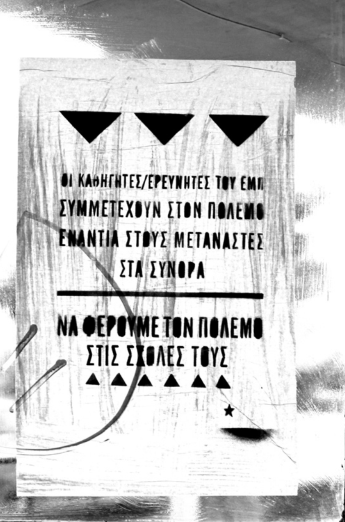
Κάπως έτσι, όμως, σπάει η μοναξιά του εργαστηρίου. Όλες αυτές οι ταγμένες στην επιστήμη προσωπικότητες χωρίς ιδιαίτερη κοινωνική ζωή και σχέσεις, κλεισμένοι στους τέσσερεις τοίχους του αποστειρωμένου εργαστηρίου τους, φοβούνται την μοναξιά. Συνεπώςww, προσπαθούν να ανοίγουν τα εργαστήρια τους στο αποκλειστικό τους κοινό, ώστε πέρα από την γνώμη των καλύτερων πελατών τους για την πρόοδο των ερευνών τους να βρίσκουν και λίγη παρέα. Ε, και αυτή η παρέα, η συντροφιά των επιστημόνων με τους καραβανάδες και τους μπάτσους, να συνεισφέρει στην πρόοδο της τεχνοεπιστήμης και στην καλή εικόνα του πανεπιστημίου, φυσικά.

Η δομή της τεχνολογίας βγαίνει από το μαύρο κουτί στο οποίο την είχαν τοποθετήσει οι ίδιοι οι ειδικοί της. Ανοίγει μπροστά στα γεμάτα ενδιαφέρον για γνώση μάτια των μπάτσων, οι οποίοι ως ειδικοί χρήστες της μπορούν να συνεισφέρουν ένα σωρό από εμπειρικές γνώσεις, παρουσιάζοντας στους επιστήμονες την διάσταση της εφαρμογής της τεχνολογίας στην πράξη.

Το συνέδριο/συμπόσιο τελείωσε, οι μπάτσοι και οι καθηγητές γευμάτισαν σε ένα χωριό κοντά στο Ηράκλειο για να καθαρίσει το μυαλό τους, και γύρισε ο καθένας στο πόστο του. Πρέπει να τους πούμε, όμως, ότι καθώς έφυγαν ξέχασαν πίσω τους το μαύρο κουτί το οποίο πέρα από την δομή της τεχνολογίας συσκότιζε και την διαπλοκή των σχέσεων που την παράγει. Εκεί που είχε παραπέσει το βρήκαμε, και υποσχόμαστε να το επιστρέψουμε με δύναμη στα κεφάλια τους! Αν κάνουν πως δεν θυμούνται, μην τους πιστέψετε! Ξέρουν αυτοί...

ΓΝΩΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ
ΜΠΑΤΣΟΥΣ
ΔΟΥΛΕΙΕΣ
ΜΕ ΣΤΡΑΤΟ
ΜΕ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ
▶ ΒΡΩΜΙΣΕ
ΤΟ ΕΜΠ

bring the war home

ποιος έφερε
το στρατοαστυνομικό
σύμπλεγμα
στο εμπ;
ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΗ
ΤΡΙΤΗ 25/11_12.00
στην κεντρική πλατεία της
πολυτεχνειούπολης

ΔΕΝ ΠΟΛΕΜΑΜΕ
ΓΙΑ ΚΑΝΕΝΑ ΑΦΕΝΤΙΚΟ
ΕΡΕΥΝΑ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΜΕ
ΓΙΑ ΜΠΑΤΣΟΥΣ
Κ' ΣΤΡΑΤΟ

“Φίρμα, θα σε κάνουμε, Δουλάμη, φίρμα! “

Αυτό ειπώθηκε κατά τη διάρκεια παρέμβασης στο ΕΜΠ στα μέσα του Δεκέμβρη, σε αίθουσα διδασκαλίας, όπου ο κύριος Δουλάμης παρακολουθούσε για τους δικούς του λόγους το μάθημα του κυρίου Ιωαννίδη. Και ισχύει.

Ήδη τον περασμένο Ιούνιο, σύντροφοι από το τμήμα Τοπογράφων και το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι πολυτεχνείου ανέδειξαν την περίπτωση του Jason και των ερευνητών του: κάλεσαν ανοιχτή συνέλευση και πραγματοποίησαν κατάληψη δύο ημερών στο εργαστήριο φωτογραμμετρίας.

Από την έκδοση του προηγούμενου τεύχους κάναμε κι εμείς ό,τι μπορούσαμε- ξέρουμε πως οι λέξεις, στα κείμενα, τους τοίχους, τις αφίσες, δεν είναι αρκετές, είναι για την ακρίβεια μία ελάχιστη εκδήλωση εχθρότητας στο μιλιταρισμό και τις αρθρώσεις του στο πανεπιστήμιο. Είναι, όμως, μια αρχή.

(οι φωτό στο πλάι, από κοινή μας δράση στο εμπ με το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι πολυτεχνείου)

“Ο πόλεμος ενάντια στο πολυεθνικό προλεταριάτο -απέναντι στους μετανάστες εργάτες- είναι η συνθήκη μέσα στην οποία η ακαδημία (οι καθηγητές, οι διανοούμενοι, οι ερευνητές, κτλ) συναντά σήμερα ξανά και ξανά τον στρατό και την αστυνομία.[...]

Από τον Ιανουάριο του 2013, και με χρονοδιάγραμμα ως και τον Ιούλιο του 2015, το εργαστήριο Φωτογραμμετρίας της σχολή Τοπογράφων/Αγρονόμων τρέχει το ερευνητικό πρόγραμμα Jason, το οποίο, όπως αποσαφηνίζει η επίσημη περιγραφή του, αποτελεί «ένα ευρωπαϊκό σύστημα επιτήρησης των συνόρων(EUROSUR). [...]

Ποιος μπορεί να δηλώνει αθώος λοιπόν; Από την στιγμή, μάλιστα, που αρκεί να λειτουργεί η τεχνολογία για να δολοφονούνται εκατομμύρια προλετάριοι/ες. Αρκεί ο Δουλάμης, ο Αγραφιώτης, ο Ιωάννιδης, ο Γεωργόπουλος να κάνουν απλά την δουλειά τους. Η επιστημονική τους περιέργεια αρκεί για να τους τοποθετεί στην επιμελητεία της πολεμικής μηχανής που αναζητά τον οικονομικότερο τρόπο διαχείρισης των προλεταριακών πληθυσμών που έχει θεωρήσει ως «κοινωνικό πλεόνασμα».”

απόσπασμα από την αναλυτική προκήρυξη των διαρρηκτών “για την αντιμεταναστευτική πολιτική στα εργαστήρια”, μπορείς να την βρεις (και) στο blog μας.

ανταποκρίσεις

Μαζί με τις εκάστοτε εκπαιδευτικές(και όχι μόνο) μεταρρυθμίσεις, έρχονται συνήθως και οι καταλήψεις στα πανεπιστήμια ως ένδειξη αντίθεσης. Μαζί με τις καταλήψεις αρχίζει και το «πρόβλημα». Το πρόβλημα, μας λένε, είναι ελληνικό φαινόμενο καθώς "Δεν είναι δυνατόν να γίνονται καταλήψεις σε σχολεία και πανεπιστήμια, να προπηλακίζονται κοσμήτορες και πρυτάνεις, να μη φυλάσσονται κτίρια...Πουθενά αλλού δεν γίνονται αυτά". Τα γεγονότα στο Μπέρκλει, στο Λονδίνο, στο Μεξικό είναι μόνο μερικά απο αυτά που τους διαψεύδουν...

ΜΠΕΡΚΛΕΙ

Κατάληψη πραγματοποίησαν φοιτητές/τριες σ'ένα απο τα πιο γνωστά πανεπιστήμια παγκοσμίως. Στο πανεπιστήμιο του Μπέρκλει στην Καλιφόρνια, ΗΠΑ. Μπορεί στα μέρη μας να μην προκαλεί εντύπωση η κατάληψη ενός πανεπιστημιακού χώρου, αλλά για τα πανεπιστημιακά δεδομένα των ΗΠΑ δεν είναι κάτι συνηθισμένο. Οι φοιτητές/τριες προχώρησαν σε κατάληψη του κεντρικού κτηρίου του Μπέρκλει, όταν η διοίκηση του πανεπιστημίου αποφάσισε να αυξήσει τα δίδακτρα φοίτησης κατά 25%. Ένα από τα αιτήματα τους είναι η δημιουργία εταιρικού φόρου για την χρηματοδότηση της εκπαίδευσής τους. Σε ανακοινώσεις τους οι καταληψίες φοιτητές/τριες υποστηρίζουν ότι δεν θα αφήσουν το κτίριο αν δεν αρθεί η απόφαση περί αύξησης των διδάκτρων.

Το Σάββατο 6 Δεκέμβρη διοργανώθηκε πορεία ενάντια στην αστυνομική και ρατσιστική βία, για τα γεγονότα στο Ferguson της δολοφονίας του Michael Brown απο μπάτσους. Στην διαδήλωση, που είχε μεγάλη συμμετοχή φοιτητών και μη, έγιναν επεισόδια με πολύωρες συγκρούσεις.

ΛΟΝΔΙΝΟ

Στα μέσα Νοέμβρη χιλιάδες φοιτητές διαδήλωσαν στη Μεγάλη Βρετανία ενάντια στην απόφαση του πρωθυπουργού Ντέιβιντ Κάμερον να αυξήσει τα δίδακτρα των πανεπιστημίων. Την διαδήλωση, μία απο τις μεγαλύτερες φοιτητικές κινητοποιήσεις των τελευταίων ετών, διοργάνωσε η Εθνική Καμπάνια κατά των διδάκτρων και των περικοπών.

Λίγο αφότου ανέλαβε τα καθήκοντα της το 2010, η κυβέρνηση στην Αγγλία αύξησε τα δίδακτρα απο 3.000 λίρες (δηλαδή περίπου 3.400 ευρώ) στις 9.000 λίρες (περίπου 10.170 ευρώ). Τριπλασιασμός ετήσιων διδάκτρων με λίγα λόγια. Ταυτόχρονα είχε προχωρήσει σε περικοπές στα κρατικά επιδόματα σε πολλούς τομείς, συν της παιδείας, χάρην βελτίωσης της οικονομίας.

Με τους φοιτητές να παίρνουν δάνεια για να σπουδάσουν και, όταν τελικά βγουν στην αγορά εργασίας να δουλεύουν για να τα εξοφλήσουν, δεν είναι τυχαίο που η πανεπιστημιακή φοίτηση στην Μ.Βρετανία θεωρείται μία απο τις ακριβότερες του κόσμου.

ΜΕΞΙΚΟ

Οι 43 αντικαθεστωτικοί φοιτητές, που θεωρούνταν αγνοούμενοι απο τις 26/09, συμμετείχαν σε διαδηλώσεις κατά του νέου εκπαιδευτικού συστήματος, διαμαρτυρόμενοι για τις αμφιλεγόμενες μεταρρυθμίσεις. Επιστρέφοντας από διαδήλωση, που αφορούσε και τις διάφορες χρηματοδοτήσεις απο την μεξικανική κυβέρνηση, η τοπική αστυνομία απήγαγε τους φοιτητές και τους παρέδωσε σε τοπικό καρτέλ ναρκωτικών. Η αρχική εξαφάνιση των φοιτητών προκάλεσε μαζικές διαδηλώσεις στο Μεξικό, με τις συγκρούσεις να γίνονται ακόμη πιο βίαιες όταν η αστυνομία άνοιξε πυρ κατά φοιτητών, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τουλάχιστον έξι.

"Οι αρχές της χώρας ανακάλυψαν τις αποτεφρωμένες σωρούς των φοιτητών οι οποίες είχαν τοποθετηθεί σε σακούλες σε σκουπιδότοπο και ποτάμι", αναφέρεται σε ανακοίνωση που εξέδωσε η κυβέρνηση. Τα μέλη του καρτέλ ομολόγησαν πως, "σε συνεργασία με διεφθαρμένους αστυνομικούς, δολοφόνησαν τους φοιτητές και έκαψαν τις σωρούς τους". Δηλαδή η μαφία «δίνει» τους μπάτσους, και οι μπάτσοι τη μαφία. Μία από τις φορές που η συνεργασία τους δεν ευδοκιμεί.

ΣΕ ΕΝΑ ΔΙΑΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ
Οι εξωγήινοι της σειράς δεν μ' άφησαν να κοιμηθώ όλο το βράδυ... Ήταν τόσο αληθινοί!
?
Τι έπαθες;
Κανένας φόβος δεν είναι αθώος... Εξωγήινοι μοναχιά και το βράδυ τα κλειδιά στο χέρι...